

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 96
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk., Kron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po te-
ście 1 mk.
Kolumna 6 linów.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20. Redakcja otwarta od 9—3 p. Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Przemysłu i Handlu do dekrety o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7 lutego 1919 r.

Na zasadzie art. 12 Dekretu Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. pp. Nr. 15, poz. 216, zarządza się, po porozumieniu się z Ministrami Skarbu, Apropowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Kolei Żelaznych, Poczt i Telegrafów oraz dla Spraw Wojskowych, co następuje:

1.

W celu regulowania obrotu towarowego państwa z zagranicą przez wydawanie pozwoleń na przywóz, wywóz i przywóz tranzytowy ustanawia się przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu z przedstawicielami Ministerstw Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Apropowizacji, Skarbu, Przemysłu i Handlu komisję, która nosi nazwę i posługuje się pieczęcią: „Państwowa Komisja przywozu i wywozu”.

Przewodniczącą Komisji i jego zastępcę mianuje z powołaniem członków Komisji i ich zastępców Minister Przemysłu i Handlu.

O ile zajdzie tego potrzeba, może Komisja zaprosić do uczestnictwa w obradach inne Ministerstwa i instytucje państwowe, a także w poszczególnych wypadkach przedstawicieli instytucji społecznych i osoby prywatne.

2.

Przedstawiciele Ministerstw i instytucji państwowych biorą udział w obradach z głosem stanowczym, inne osoby z głosem doradczym.

Przy głosowaniu rozporządza Ministerstwa i inne instytucje państwowe tylko jednym głosem bez względu na ilość swych przedstawicieli, obecnych na posiedzeniu.

Do ważności uchwał Komisji potrzebną jest obecność na posiedzeniu przedstawicieli trzech Ministerstw, wymienionych w par. 1, ustępie 1.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów, przy równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdy głosujący ma jednak prawo przeciw uchwale zgłosić na tem samym posiedzeniu sprzeciw z tym skutkiem, że wykonanie uchwały wstrzymane będzie na przeciąg dni siedmiu. Jeżeli w ciągu tego czasu odnośna władza nie podtrzymała sprzeciwu swego przedstawiciela, uchwała Komisji uzyska moc obowiązującą. W przeciwnym razie rozstrzyga sprawę Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu się z odnośnym Ministrem; w sprawach zaś, dotyczących przywozu, także z Ministrem Skarbu.

3.

Pisma Komisji podpisuje Przewodniczący lub jego zastępca.

4.

Podania o udzielenie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz tranzytowy podlegają opłacie skarbowej w myśl Dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. pp., Nr. 14, poz. 145. Należy je wnieść na przepisanych formularzach, które należy jak najdokładniej wypełnić, do kancelarii Komisji w Warszawie, ul. Elektoralna Nr. 2.

Formularze sprzedają wszystkie inspektoraty skarbowe; urzędy podatkowe i celne.

5.

Pozwolenia uprawniają do przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego towarów tylko przez urzędy celne w nich wskazane.

6.

Pozwolenia wydaje się na pewien oznaczony w nich przeciąg czasu, po upływie którego tracą swą ważność i nie będą mogły być przedłożone.

Urzędy celne będą mogły, mimo przekroczenia terminu ważności pozwolenia, przy przywozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu, oznaczonego w pozwoleniu, znajdował się już na obszarze Państwa, przy wywozie wypuścić towar za granicę, jeżeli go przed upływem terminu oddano do wywozu za granicę koleją, pocztą lub innemu publicznemu przedsiębiorstwu przewozowemu; wreszcie przy przewozie dokonać ostatecznej odprawy, jeżeli towar przed upływem terminu znajdował się na obszarze Państwa.

Dowód stanowią papiery przewozowe i celne.

7.

Pozwolenie należy przy przywozie i przewozie przedłożyć w urzędzie celnym wchodowym, przy wywozie w urzędzie celnym wyjściowym. Jeżeli wywozu dokonują koleje, poczta, lub inne publiczne przedsiębiorstwa prze-

wozowe, należy pozwolenie przedłożyć tym przedsiębiorstwom w chwili oddania przesyłki do przewiezienia i okoliczność tę zanotować na papierach przewozowych.

8.

Na towary, zatrzymane z powodu braku pozwolenia przez urzędy celne i inne organa nadzorujące, otrzymana strona potwierdzenie, w którym należy podać dokładnie rodzaj i ilość (wagę, ilość sztuk i t. p.) towarów.

9.

Towary, zatrzymane w myśl art. 9 Dekretu, zgłosi urząd zatrzymujący bezwzględnie Komisji celem zakupu, względnie wydania dalszego zarządzenia.

Jeżeli urząd zatrzymujący nie otrzyma odpowiedzi do dni 14, należy towar cofnąć napowrót za granicę.

Towarów, podlegających zepsuciu, nie należy zgłaszać Komisji, tylko odradu cofnąć je za granicę.

10.

Jeżeli ilość towarów; zawartych w przesyłce, przewyższa ilość podaną w pozwoleniu, należy z całą przesyłką postąpić tak, jakby pozwolenia wcale nie było.

Przekroczenie ilości towaru, podanej w pozwoleniu, nie więcej, niż o 10%, nie pociąga za sobą tych skutków.

11.

Odstąpienie pozwolenia przywozu, wywozu i przewozu osobom trzecim, pociąga za sobą, prócz kar, przewidzianych w dekrety z dnia 7 lutego 1919 r., unieważnienie pozwolenia.

12.

Wykonanie zarządzeń, wydanych w sprawie przywozu, wywozu i przewozu towarów oraz dozór nad ich przestrzeganiem, należy do zakresu działania urzędów i posterunków celnych, straży granicznej i straży skarbowej, które wspierać mają w ich działaniu wszystkie władze cywilne i wojskowe.

13.

W razie wykrycia przekroczenia obowiązany jest urząd celny, który wykroczenie wykrył, zatrzymać sprawcę wraz z towarem, sporządzić dokładny protokół w 2 egzemplarzach i przedłożyć jeden najbliższemu Inspektorowi Skarbowemu względnie Dyrekcji okręgu skarbowego, które stosownie do art. 3 Dekretu z dnia 7 lutego r. b. albo same rozpoznają sprawę albo oddadzą ją do rozpoznania właściwemu sądowi.

Drugi egzemplarz należy przesać Ministerstwu Skarbu.

Jeżeli wykroczenie wykryły inne organa, winne są sprawcę wraz z towarem odprowadzić do najbliższego urzędu celnego, lub innego urzędu skarbowego, które postąpią w sposób wskazany w 1-szym ustępie.

Jeżeli między towarami zatrzymanymi znajdują się przedmioty ulegające łatwo zepsuciu lub takie, których przechowanie na składzie byłoby połączone z trudnościami, należy uczynić o tem wzmiankę przy końcu protokołu, a towar natychmiast sprzedać ludności z wolnej ręki po cenach normalnych. (Art. 6 ust. 2. Dekretu z 7/2 1919).

Przedmioty, których konfiskatę potwierdzono prawomocnym wyrokiem sądowym, oddane będą odpowiednim władzom celem sprzedaży. Uzyskana cena kupna przypada Skarbowi Państwa.

14.

Przy odprawianiu towarów mają urzędy celne, względnie kolejowe, pocztowe lub inne publiczne przedsiębiorstwa przewozowe przestrzegać następujących przepisów:

a) Przy przywozie.

Przy towarach, do których przywozu potrzeba osobnego pozwolenia, ma urząd graniczny przede wszystkim zbadać czy istnieje dla nich pozwolenie względnie czy pozwolenie to nie wykazuje jakichś braków (np. brak jakiegokolwiek poświadczenia i t. p.).

Jeżeli niema żadnych wątpliwości, ma urząd celny przystąpić do przepisanej odprawy celnej (odprawa ostateczna lub przekazanie).

Na dokumencie odprawy należy uwidocznić datę i Nr. pozwolenia, na podstawie którego odprawa nastąpiła.

Jeżeli towar ma być przekazany do urzędu celnego wewnątrz kraju, urząd graniczny obowiązany jest stwierdzić czy towar odpowiada przedłożonemu pozwoleniu i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Pozwolenie na przywóz ma urząd celny, który

dokonuje ostatecznej odprawy, odebrać przed wydaniem towarów do wolnego obrotu.

Przy przywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia należy przywiezioną ilość uwidocznić na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

b) Przy wywozie.

Jeżeli wywóz towarów odbywa się za pośrednictwem kolei, poczty lub innych publicznych przedsiębiorstw przewozowych, mają przedsiębiorstwa te zbadać przy przyjmowaniu przesyłki do przewozu czy pozwolenie jest dołączone i potwierdzić tę okoliczność na papierach przewozowych i na pozwoleniu, które wraz z papierami przewozowymi musi towarzyszyć towarowi aż do tego urzędu, w którym nastąpi ostateczna odprawa.

Jeżeli wysyłający takiego pozwolenia nie przedłoży, nie należy przesyłki przyjmować.

Urząd graniczny zbada przychodzące do niego przesyłki wywozowe i w razie stwierdzenia dopuszczalności wywozu, dokona przepisanej odprawy, zaś trzymając jednocześnie pozwolenie na wywóz u siebie.

Przy wywozie towarów częściami na podstawie jednego i tego samego pozwolenia, należy wywiezioną ilość uwidocznić na pozwoleniu, które w takim razie pozostanie w rękach strony aż do zupełnego wyczerpania pozwolenia.

c) Przy przewozie tranzytowym.

Urzędy celne wchodowe mają zbadać czy towary przeznaczone do przewozu przez obszar Państwa Polskiego posiadają pozwolenia. Jeżeli niema żadnych wątpliwości, należy wynik badania zanotować na papierach przesyłkowych i pozwoleń i przekazać towary do urzędu granicznego, przez który towar ma wyjść za granicę.

W urzędzie celnym wychodowym nastąpi zbadać tożsamości towaru oraz dopuszczalność wywozu. Jeżeli niema żadnych wątpliwości, należy towar za granicę wypuścić. Pozwolenie na przewóz należy odebrać. Jeżeli brakuje pozwolenia na przewóz lub też poświadczenia urzędu wchodowego na pozwoleniu i na papierach przesyłkowych nie należy towaru za granicę wypuszczać, lecz postąpić z nim w myśl art. 9 dekretu i par. 9 tego rozporządzenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

Wiz.

(—) Henryk Strasburger.

Minister Skarbu:

wiz.

(—) Byrka.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Minister Kolei Żelaznych:

(—) J. Eberhardt.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) H. Lindé.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Lesniewski gen. por.

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu o przedłużeniu ważności rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 Nr. 91 „Monitora Polskiego” w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dn. 24-go czerwca 1919 r. Nr. 143 „Monitora Polskiego” w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajajnym tytoniem i papierosami.

Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1919 Nr. 91 „Monitora Polskiego” w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 24 czerwca 1919 Nr. 143 „Monitora Polskiego” w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajajnymi tytoniem i papierosami przedłużam do dnia 31 grudnia 1919.

Minister Skarbu:

(—) Biłiński.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1919 r.

USTAWA

z dnia 25 lipca 1919 roku w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych chorób, występujących nagminnie.

Art. 1. W myśl art. 2 punktu 1 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej, sprawy zwalczania chorób zakaźnych, oraz innych chorób, występujących nagminnie, należą do kompetencji Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

W sprawach tych wszystkie inne Ministerstwa winny porozumiewać się z Ministerstwem Zdrowia Publicznego, wypełniając wydane zgodnie z niniejszą ustawą zarządzenia, oraz ułatwiać mu kontrolę nad wykonaniem tych zarządzeń.

Związki komunalne i gminy obowiązane są współdziałać z władzami Ministerstwa Zdrowia Publicznego, działając pod ich kontrolą samodzielnie w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2. O każdym przypadku zachorowania lub śmierci na wyliczone w art. 3 choroby, jak również o każdym przypadku, wzbudzającym podejrzenie co do którejkolwiek z nich, należy niezwłocznie zawiadomić właściwe władze komunalne, w pierwszym rzędzie ich urzędy sanitarne.

Jeżeli na miejscu urzędów sanitarnych niema, zawiadomienie skierowane być winno do zarządu komunalnego bezpośrednio, względnie za pośrednictwem odpowiednich jego funkcyjnarjuszy. Jeżeli chory uzyska od miejscowych władz sanitarnych pozwoleństwo na zmianę mieszkania lub miejsca pobytu, należy w terminie 24 godzin zawiadomić właściwe władze sanitarne o miejscu nowego pobytu.

Art. 3. Obowiązkowi zgłaszania, zgodnie z art. 2, podlegają następujące choroby:

- a) ostre choroby zakaźne, a mianowicie:
 1. dżuma (pestis),
 2. ospa naturalna (variola, variolosis),
 3. cholera azjatycka (cholera asiatica),
 4. dur brzuszny i rzekomy (typhus abdominalis et paratyphus),
 5. dur plamisty (typhus exanthematicus),
 6. dur powrotny (typhus recurrens),
 7. czerwonka (desenteria),
 8. płonica (scarlatina),
 9. błonica (diphtheria),
 10. nagminne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych (meningitis cerebro-spinalis epidemica),
 11. odra (morbilli),
 12. róża (erysipelas),
 13. krztusiec, czyli koklusz (pertussis),
 14. żółtyca (malarja),
 15. zakażenie pęcherzykowe (sepsis puerperalis);
- b) przewlekłe choroby zakaźne, a mianowicie:
 1. trąd (lepra),
 2. gruźlica w przypadkach niebezpiecznych dla społeczeństwa, a zwłaszcza w myśl oddzielnej ustawy (tuberculosis),
 3. jaglica, czyli błęskawie zapalenie oczu (trachoma) w myśl oddzielnej ustawy;
 - c) ostre i przewlekłe choroby odzwierciedlające, a mianowicie:
 1. węglik (anthrax),
 2. nosaczka (maileus),
 3. włośnica (trichinosis),
 4. wodowstęś (rabies), w tem ukąszenia przez zwierzęta chore na wodowstęś czyli wściekliznę lub podejrzane o tę chorobę;
 - d) występujące masowo zatrucia: jadami mięsnej i rybiej (botulismus), chemikaljami i t. p.

Art. 4. Jeżeli inne choroby, nie wymienione w artykule 3, występują w kraju w takich rozmiarach lub przy takich objawach, że szerzenie się ich może być uznane za niebezpieczne, Minister Zdrowia Publicznego władny jest rozciągnąć na nie obowiązek zgłoszenia na oznaczony przeciąg czasu, nie przekraczający 6 miesięcy. Prawo to służy również lekarzom powiatowym w porozumieniu z właściwą władzą administracyjną na terenie powiatu lub jego części i na czas, nie przekraczający miesiąca, po którego upływie takie zarządzenie traci moc obowiązującą, o ile go nie zatwierdzi Minister Zdrowia Publicznego.

Art. 5. Obowiązek zgłoszenia obciąża:

 1. lekarza, wezwanego dla porady,
 2. kierowników zakładów leczniczych i położniczych,
 3. dezynfektorów i dozorców sanitarnych,
 4. każdą osobę, zajmującą się dozorem lub pielęgniowaniem chorych (akuszerkę, felczera, pielęgniarkę),
 5. głowę rodziny lub osobę, na której pieczy znajduje się chory,
 6. gospodarza mieszkania lub zastępującą tegoż osobę, właściciela, administratora lub rządzącego majątku lub domu,
 7. przełożonych wszelkich zakładów naukowych, wychowawczych i dobroczynnych,
 8. kierowników wszelkich zakładów przemysłowych i handlowych, fabryk, warsztatów, stałków parowych, tratw i t. p., jak również hotelów, pokojów umeblovanych, zajazdów i gospód, kierowników robot gromadnych (rolnych, leśnych, ziemnych i t. p.),
 9. urzędników i funkcyjnarjuszy urzędów bezpieczeństwa publicznego,
 10. osoby kompetentne z urzędu, wykonujące sekcję lub oględziny zwłok,

11. lekarzy weterynarii, o ile podczas wykonywania swego zawodu powezną świadomość o zarażeniu się ludzi węglikiem lub nosaczką, albo o przypadku wodowstętu,

12. wreszcie każdego, kto miał bezpośrednią styczność z chorym i wiedział, iż rozmyślnie władz sanitarnych o danym wypadku choroby nie zawiadomiono.

Obowiązek zgłoszenia obciąża osoby, wyszczególnione w wyliczeniu powyższym, w kolejnym porządku wyliczenia; na osobach, wymienionych w punktach od 4—12, ciąży obowiązek zgłoszenia jedynie w braku osób, wymienionych w punktach 1, 2 i 3.

Art. 6. Zgłoszenia należy skuteczniać na piśmie lub, w razie niemożności piśmiennego zgłoszenia, — ustnie; zgłoszenia w drodze pocztowej w przepisanej formie i telegraficznej wolne są od opłat.

Art. 7. Lekarze komunalni lub w wyjątkowych wypadkach z ich upoważnienia i w ich zastępstwie sanitariusze, jako funkcyjnarjusze miejscowych urzędów sanitarnych, w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia co do wypadku chorób, przewidzianych w art. 3 w pp. od 1—12 włącznie działu a), w p. 1 działu b), w pp. 1, 2 i 4 działu c), mają prawo dokonywania oględzin podejrzanych o zakażenie osobników w mieszkaniach, oraz samych mieszkań, gdzie ci ukrywali się lub ukrywają.

Art. 8. Komunalne władze sanitarne po otrzymaniu zgłoszenia winny niezwłocznie zarządzić dochodzenie celem ustalenia rozpoznania choroby i jej pochodzenia; równocześnie te same władze sanitarne, a w razie ich braku na miejscu zarządy komunalne, podają natychmiast otrzymane zgłoszenia do wiadomości właściwego lekarza powiatowego.

Prowadzący dochodzenie miejscowy lekarz komunalny ma prawo wstępu do chorego, ewentualnie oględzin zwłok, oraz obowiązek przedsięwzięcia wszelkich badań, potrzebnych do ustalenia rozpoznania choroby i źródeł jej pochodzenia; lekarz ordynujący może być obecny przy badaniu osoby, którą leczył, jak również i przy sekcji zwłok.

Art. 9. Ogólny nadzór nad dochodzeniem ma lekarz powiatowy.

Gdzie niema miejscowego lekarza komunalnego, lekarz powiatowy lub jego zastępca, wyznaczony w tym celu bądź doraznie, bądź w charakterze lekarza epidemicznego, dokonywa całego dochodzenia.

W razie nagłych, gdy zwłoka grozi niebezpieczeństwem, o ile niema lekarza powiatowego lub odpowiedniego zastępcy, każdy lekarz na podstawie dodatniego wyniku dochodzenia, względnie uzasadnionego podejrzenia co do istnienia choroby zakaźnej, przewidzianej w art. 3 w pp. od 1—12 włącznie w dziale a), w p. 1 działu b), w pp. 1, 2 i 4 dziale c), wyda na miejscu najkonieczniejsze zarządzenia, zapobiegające szerzeniu się choroby, a o treści tych zarządzeń powiadamia niezwłocznie, na piśmie miejscowe zarządy komunalne i lekarza powiatowego.

Art. 10. Po ustaleniu rozpoznania choroby zakaźnej, względnie wobec uzasadnionego podejrzenia o jej istnienie, władze komunalne winny bezwzględnie zarządzić środki zapobiegawcze, wskazane przez lekarza, prowadzącego dochodzenie i pod jego kontrolą; w razie niespełnienia powyższych wskázówek w oznaczonym przez lekarza terminie, lekarz powiatowy lub jego zastępca mają prawo wykonać niezbędne zarządzenia w porozumieniu z odpowiednimi władzami administracyjnymi.

Art. 11. W razie ustalenia w obrębie miasta lub gminy jednej z chorób, wyszczególnionych w art. 3 w pp. od 1—12 włącznie w dziale a), w p. 1 działu b), wreszcie w p. 1, 2 i 4 dz. c), władze administracyjne na żądanie władz sanitarnych mają prawo:

1. wzbraniać wstępu do wszelkich pomieszczeń, uznanych za zakażone, do czasu ich odkażenia, oraz w sposób widoczny odpowiednio je oznaczać;
2. obostrzyć przepisy o meldowaniu mieszkańców, oraz zarządzić odosobnienie chorego lub podejrzanego o chorobę, wreszcie osób, które były w styczności z nim, jako roznośnicy zarazków, na miejscu ich pobytu lub w zakładach, do tego przeznaczonych, przez czasowe usunięcie mieszkańców z ich mieszkań; przewożenie chorych lub podejrzanych o chorobę zakaźną, wskazane w art. 3 w pp. od 1—12 włącznie dz. a), w p. 1 dz. b) i w pp. 2, 3 i 4 dz. c), ma być skutecznie zapobiegane przez specjalnych wozów; w razie użycia wozów zwyczajnych winny być one przed oddaniem ich do użytku ogólnego poddane ścisłej dezynfekcji i dezynsekcji;
3. zastosować czasowy nadzór z częściowym lub całkowitym wykluczeniem od zajęć publicznych lub prywatnych nad nosicielami zarazków, oraz innymi osobami, które były w styczności z chorymi lub przybyły z miejscowości, dotkniętych epidemią, oraz w razie niezbędnej potrzeby zarządzić przymusowe leczenie;
4. zarządzić przymusowe oczyszczanie osób, odkażenie pod dozorem organów urzędowych pomieszczeń, oraz przedmiotów zakażonych lub podejrzanych o zakażenie, oraz zniszczenie przedmiotów, które nie mogą być odkażone bez ich zniszczenia, jak również takich, których wartość jest mniejsza od kosztów ich wywołania, wreszcie przymusowe leczenie lub wytepienie zwierząt, roznośzących zarazki; tepienie zwierząt, roznośzących zarazki, dopuszczalne jest również w celach zapobiegawczych;
5. w wyjątkowych wypadkach, gdy grozi niebezpieczeństwo, zarządzić czasowe ograniczenie komunikacji miejscowej, oraz czasowe wzbronienie handlu obnośnego i zarobków wędrownych;

6. zarządzić czasowe ograniczenie obrotu i używalności przedmiotów, mogących być roznośnikami zarazków, a w tej liczbie i artykułów spożywczych, w szczególności wody, pochodzącej z określonego miejsca, lub zgół zabronić ich używania. Zakaz taki nie może jednak stosować do używania wody w celu wytwarzania siły poruszającej w urządzeniach komunikacyjnych i przemysłowych, o ile woda ta nie będzie służyła do picia i użytku domowego. Natomiast zakaz zastosowany być może do używania wody w celu wyrobu i rozprowadzania środków żywności, oraz przedmiotów zbytku;

7. ograniczyć używanie publicznych zakładów kąpielowych, pralni i ustępów publicznych lub zupełnie zabronić ich używania, zarządzić jednocześnie inne odpowiednie środki konieczne dla zastąpienia tych urządzeń w celu zapobieżenia szerzeniu się chorób zakaźnych;

8. zabronić czasowe odbywania targów, jarmarków, odpustów, pielgrzymek, widowisk publicznych i wszelkich innych zgromadzeń publicznych, oraz wzbronić uczęszczania do szkół.

Art. 12. W celu skutecznego zwalczania chorób zakaźnych, podlegających obowiązkowemu zgłaszaniu, Minister Zdrowia Publicznego ma prawo zarządzenia szczepień ochronnych; przepisy o szczepieniu ochronnym przeciwko ospie objęte są oddzielną ustawą.

Art. 13. Władze państwowe i komunalne obowiązane są udzielać wszelkiej pomocy przy wykonywaniu zarządzeń, wydanych na zasadzie niniejszej ustawy.

Art. 14. Osoby odosobnione przymusowo w myśl art. 11 otrzymują na koszt gminy całkowite utrzymanie; gminy mają prawo żądania zwrotu poniesionych wskutek tego kosztów od osób odosobnionych, względnie obowiązanych do ich utrzymania; Koszta, których ściąganie będzie nietykalne w ciągu roku, zwroti gminie Skarb Państwa.

Osoby niezamożne, którym zarządzenia, wydane w myśl niniejszej ustawy, przeszkodziły w zarobkowaniu, dłużej niż przez dni 3, mają prawo do otrzymania od Państwa odszkodowania. Odszkodowanie to wynosić będzie 60% przyjętej w danym okręgu płacy dziennej zwyczajnych robotników niewykwalifikowanych, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia; wysokość płacy dziennej oznaczona będzie w myśl ustawy o ubezpieczeniu społecznym. Do czasu wydania ustawy o ubezpieczeniu społecznym wysokość odszkodowania obliczana będzie w drodze rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Pracy według przeciętnego zarobku dziennego robotnika niewykwalifikowanego w każdej poszczególnej miejscowości i będzie odpowiadać 60% tego zarobku.

Art. 15. Kto poniósł szkody i straty wskutek odkażania lub zniszczenia należących do niego przedmiotów, ma prawo do żądania odpowiedniego odszkodowania od gminy; Skarb Państwa zwraca gminie poniesione na skutek powyższego koszty w wysokości 50%; w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwu Zdrowia Publicznego przysługują prawo przyznania wyższego odszkodowania; żądanie wypłaty odszkodowania przedawnia się z upływem terminu trzymiesięcznego od daty zwrotu przedmiotów odkażonych lub zawiadomienia o ich zniszczeniu; za przedmioty, będące własnością państwa, lub publicznego funduszu, zarządzanego przez państwo, nie uiszcza się odszkodowania. Wysokość odszkodowania określają rzeczoznawcy, powołani corocznie przez zarządy komunalne.

Art. 16. Osoby, działające wbrew przepisom niniejszej ustawy, tracą tem samym prawo do odszkodowań w myśl art. 14 i 15.

Art. 17. Lekarzom i innym osobom, zatrudnionym częściowo lub stale przy zwalczaniu chorób zakaźnych, w myśl przepisów niniejszej ustawy, należy się od państwa, w razie utraty przez nich zdolności do zarobkowania wskutek zarażenia się, a w razie ich śmierci z tej samej przyczyny ich rodzinom, stałe zaopatrzenie w postaci emerytury.

Emerytura dla lekarza, względnie zaopatrzenie rodziny, po nim pozostałe, wymierza się w wysokości, ustanowionej dla emerytur urzędników państwowych VIII klasy plac; dla innych osób emerytura, względnie zaopatrzenia dla rodziny, oznaczane będą według przepisów, obowiązujących dla pokrewnych kategorii funkcyjnarjuszy państwowych; kategorie te oznaczy Ministerstwo Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu. Przy przyznawaniu emerytury i zaopatrzenia oraz pośmiertnego w wysokości 3-miesięcznej pensji, jaka była wzięta za podstawę dla wymiaru emerytury w myśl ustępu 2-go, przestrzegać należy ogólnych przepisów emerytalnych dla funkcyjnarjuszy państwowych.

Jeżeli lekarzowi lub innej osobie, zajętej przy zwalczaniu chorób zakaźnych lub pozostałej po nich rodzinie, należy się według innych przepisów na podstawie stosunku służbowego emerytura, względnie zaopatrzenie

niejsze, aniżeli według niniejszych przepisów, wówczas uzupełniana się je do wysokości, w ust. 2 i 3 artykułu niniejszego podanej.

Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoby, zatrudnione przy zwalczaniu chorób zakaźnych, nabyły według innych przepisów z tytułu swego stosunku służbowego prawo do emerytury, względnie zaopatrzenia, dorównujących wysokości, określonej w ustępie 2 i 3 lub ją przewyższającej.

O ile przepisów emerytalnych nie da się zastosować, Minister Zdrowia Publicznego może w miarę uznania w podobnych przypadkach przyznawać jednorazowe odszkodowanie, względnie zwrot kosztów leczenia lub wyjątkowo zaopatrzenia na określony okres czasu.

Art. 18. Odosobnienie lub czasowe wykluczenie od zajęć nie może służyć za powód do wydalenia ze służby rządowej, komunalnej, społecznej lub prywatnej.

Art. 19. Zarządy komunalne w całości ponoszą koszty:

1) utrzymania wszelkich na ich terenie urzędów, koniecznych do walki z chorobami zakaźnymi, zakładów sanitarnych i leczniczych, o ile one powstały dla ich potrzeb miejscowych, z własnej ich inicjatywy lub na żądanie odpowiednich urzędów Ministerstwa Zdrowia Publicznego, zgodnie z art. 20 i działając pod zarządzeniem władz gminnych;

2) leczenia w każdym wypadku, gdy chodzi o mieszkańca danej gminy, zgodnie z odpowiednimi przepisami i ustawami ogólnopaństwowymi, mającego prawo do bezpłatnej opieki lekarskiej z jej strony; kosztu nadzoru, odosobnienia i utrzymania chorych oraz nadzoru odosobnienia i utrzymania podejrzanych o zarażenie lub nosicieli zarazków pokrywa gmina w myśl art. 14.

Art. 20. Zarządy komunalne obowiązane są na żądanie Ministerstwa Zdrowia Publicznego zakładać wszelkie, konieczne na ich terenie do walki z chorobami zakaźnymi urzędzenia, zakłady sanitarne i lecznicze, o ile one powstają dla ich potrzeb miejscowych, a nie dla celów ogólnopaństwowych; w ostatnim wypadku gmina ma prawo żądać od Skarbu Państwa zwrotu poniesionych wydatków najmniej w wysokości 50%.

Zarządy gmin miejskich w miastach, liczących więcej niż 25.000 ludności, obowiązane są posiadać własne zakłady lecznicze (szpitale) dla chorych zakaźnych, domy izolacyjne i zakłady dezynfekcyjne.

Art. 21. Wszystkie inne koszty, wynikające z wykonania postanowień niniejszej ustawy, ponosi Skarb Państwa w całości.

Art. 22. Zarządy gmin mają prawo za dokonane na koszt gminy czynności, wyszczególnione w niniejszej ustawie, pobierać opłatę według taksy, zatwierdzonej przez Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 23. O ile zarządy gminne, nie spełniające obowiązków, wynikających z niniejszej ustawy, Państwo będzie zmuszone podjąć odpowiednie zarządzenia, gminy te obowiązane będą zwrócić Skarbowi Państwa poniesione w tym celu koszty.

Art. 24. Sposoby i warunki stosowania poszczególnych zarządzeń zapobiegawczych w przypadkach różnych chorób zakaźnych oraz wszystkie inne zarządzenia co do wprowadzenia w życie i stosowania niniejszej ustawy określi osobne rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego.

Minister Zdrowia Publicznego ma prawo w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych wydawać w miarę potrzeby czasowe, dalej idące szczególne zarządzenia, w razie niezwykle groźnego lub nagminnego wybuchu chorób zakaźnych, wyszczególnionych w art. 3 w pp. od 1—10 włącznie (w dziale a).

Sprawa zwalczania chorób zakaźnych w miejscowościach pogranicznych będzie uregulowana w związku z odpowiednimi umowami międzynarodowymi.

Art. 25. Przekroczenia przepisów niniejszej ustawy lub rozporządzeń, na jej podstawie wydanych, o ile czyn karygodny nie podlega ukaraniu, w myśl ogólnych postanowień karnych, będą karane w drodze administracyjnej grzywnami do 1000 zlp. lub aresztem do 3-ich miesięcy; kara pieniężna i kara aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

Art. 26. Odwołania od orzeczeń i zarządzeń, wydanych na podstawie niniejszej ustawy lub rozporządzeń wykonawczych, nie mają mocy wstrzymującej; przepis powyższy nie dotyczy orzeczeń karnych.

Art. 27. Jeżeli przedmiotowy pewnych przedmiotów lub ich używanie stanowi pogwałcenie lub obejście jakiegokolwiek przepisu niniejszej ustawy lub też wydanego na jej podstawie zarządzenia, powołane do tego sanitarne władze mogą przedmioty te konfiskować; konfiskata przedmiotów, w myśl poprzedniego ustępu, nie jest zależną od wdrożenia postępowania karnego, ani od orzeczenia kary.

Art. 28. Z wejściem w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy i dekrety, które dotyczą spraw, unormowanych tą ustawą.

Art. 29. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego.

Marszałek Sejmu:

(-) Trampczyński.

Prezydent Ministrów:

w/z.
(-) S. Wójciewowski.

Minister Zdrowia Publicznego:

(-) Janiszewski.

(Dz. Ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 20 sierpnia 1919 r. Nr. 67).

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 18-go sierpnia 1919 r. mianował p. Józefa Engliacha Komisarzem Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego na b. Zabór Pruski.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 23 lipca 1919 r. zatwierdził nadanie tytułu doktora nauk technicznych „honoris causa” Szkoły Politechnicznej we Lwowie, Arch. Józefowi Pius—Dziekońskiemu.

Naczelnik Państwa zamianował postanowieniem z dnia 31 lipca 1919 bezpłatnego nadzwyczajnego profesora Dra Franciszka Nowotnego, profesorem nadzwyczajnym laryngologii, ryнологii i otjatrji Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Minister Sprawiedliwości posunął w byłym zarborze austriackim do V-sej kl. rangi Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Samborze Jana Scherffa.

STAN EMISJI BILETÓW

POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

Dnia 20 sierpnia 1919 r.

Otrzymano emisji Marek Polskich z Berlina	1.299.211.000,—
Otrzymano emisji Marek Polskich z Warszawy	1.503.266.000,—
	Mk. 2.802.477.000,—
Spalono przed 11/11 1918 r.	4.176.000,—
Przeznaczono do spalenia	40.127.551,50
Pozostałość w Centrali wynosi *)	91.684.648,—
Pozostałość w Oddziałach wynosi	299.832.070,50
	Mk. 435.820.270,—
W obiegu znajduje się	Mk. 2.366.656.730,—
Dnia 11/11 1918 r. obieg wynosił	880.150.867,50

Od dnia przejścia Kasy wypuszczono

Mk. 1.486.505.862,50

*) W tej sumie Mk. 20.000.000 bardzo zniszczonych

Dyrektor:

(-) J. Zarzycki.

Główny Skarbnik:

(-) Marjań Karpus.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społ. komunikuje:

Wczoraj Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wysłało do Mińska Litewskiego swego delegata p. Stefana Łopatko z transportem żywności. Transport składa się z 50 ton konserw, 10 ton słoniny i szmalu, 26 ton mleka i 6,8 ton odzieży.

Produkty te będą rozdane bezpłatnie najbardziej potrzebującej ludności bez różnicy narodowości i wyznania, w stosunku ilościowym do potrzebujących opieki dzieci.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ministerstwo W. R. i O. P. zawiadamia, że egzamina wstępne i uzupełniające w szkole dla wojskowych do klas 6, 7 i 8 rozpoczyna się we wtorek d. 26 sierpnia o godz. 5 pp. Do szkoły mogą być przyjęci byli wojskowi, którzy służyli w wojsku przez czas dłuższy. — Od kandydatów wymagane jest przedstawienie metryki, świadectwa szkolnego i świadectwa wojskowego.

Kancelaria szkoły przyjmuje podania we wtorki i piątki od godz. 5 do 6 pp. — Wilcza 41 (Gimnazjum Kreczmar).

DEPESZA DO P. PREZYDENTA. MINISTEROW.

Ludność serca Unji, zebrana na poświęceniu odzyskanej świątyni w Lubieniu, Włodawskiego powiatu, śl. Prezydentowi Ministrów wyrazi podziwu jego obłrymiej energii i pracy przy tworzeniu wolnej zjednoczonej niepodległej Polski.

Włościanie, księża, urzędnicy państwowi.

Wiadomości bieżące.

Z Magistratu. Na wniosek ławnika Toeplitza Magistrat na posiedzeniu uchwalił udzielić warmińskiemu komitetowi plebiscytowemu 5000 mk.

W myśl nagłego wniosku ławnika A. Kozłowskiego magistrat na posiedzeniu w d. 22 sierpnia postanowił asygnować 25.000 mk. na imię ławnika A. Kozłowskiego do wniesienia tej sumy komitetowi dla Ślązka i wystąpić do Rady miejskiej o wyznaczenie specjalnego kredytu na ten cel.

Na wniosek wydziału Zdrowia Publicznego Magistrat uchwalił zatwierdzić ceny na kąpiel w kąpieliskach miejskich w wysokości mk. 2 za wannę, mk. 1.50 za kąpiel i 50 fen. za natrysk.

Wobec projektu utworzenia Tow. z ograniczoną poręką, celem wspólnego zakupu przez miasto artykułów pierwszej potrzeby, Magistrat postanowił opracowanie projektu statutu powierzyć komisji złożonej z pp. Malinowskiego, Siłwińskiego, Baryki, Kozłowskiego i Pleńkiewicza, oraz upoważnić p. Barykę do reprezentowania Magistratu na zjeździe i do podpisania przedwstępnej umowy z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Radę miejską.

Spodnie i cholewy. Funkcjonariusz Urzędu walki z lichwą i spekulacją dokonał rewizji w mieszkaniu Chaima Gelasena przy ul. Franciszkańskiej Nr. 3, gdyż było wiadomo że G., ukrywa towary na spekulację. Istotnie przy rewizji wykryto 50 par spodni i 12 par cholew z przyszwami do długich butów. Cholewy znajdowały się na dnie skrzyni, przykryte brudną bielizną, spodnie zaś w szafie i w kacie za piecem. Syn Gelasena, Majer, oświadczył, że towar został złożony przez osobę trzecią. W Urzędzie Walki z Lichwą i Spekulacją Dawid Gelasen zeznał, iż 12 par spodni powierzył mu jako pośrednikowi niejakiego Iżel Rzepnik, zamieszkałego przy ul. Franciszkańskiej Nr. 5, a 50 par spodni stanowi jego wyłączną własność. Rzepnik zeznał to samo. Urząd jednakże uznał objaśnienie Rzepnika za mało wiarogodne, gdyż posiadając pacjenta na sprzedaż obuwia, nie miał potrzeby oddawać cholew Gelasenowi, który handlu nie prowadzi i nie ma nawet świadectwa na prawo zajmowania się pośrednictwem. Szlachano Chaima Gelasena za spekulację na 1000 mk. grzywny lub miesiąc aresztu. Spodnie i cholewy skonfiskowano.

„Przywiózł z Homla”. Funkcjonariusze żandarmerji dokonali rewizji w mieszkaniu niejakiego Józefa Rozenberga, przy ul. Leszno Nr. 54. Wykryto 80 sz. skórek barankowych, 5000 batów, 5000 pud. sieci, 10 szlachuch gumowych, oraz pewną ilość mydła i farbki. Rozenberg nie posiadał patentu na prawo handlu. Oświadczył on w Urzędzie Walki z Lichwą i Spekulacją, że towar wyżej wymienione przywiózł z Homla. Urząd, uznając objaśnienie Rozenberga za mało wiarogodne, i stwierdzając, że skórki i mydło stanowiły artykuły pierwszej potrzeby oraz, że R., nie posiadając patentu handlowego towary ukrywał w celu spekulacji, skazał go na 1000 mk. grzywny, a w razie niezapłacenia na areszt 2-tygodniowy.

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego.

Warszawa, 24 sierpnia. Front Litewsko-Białoruski: Po pięciodniowych zwyciężach walkach w rejonie Dokszyc rozbiły nasze oddziały siły bolszewickie, stojące na linii Plissja—Łuzki, zmuszając smiałym okrężnym atakiem część tych sił do poddania się. Oddziały nasze zajęły Szarkowszczyznę, Łuzki, Plissę, zdobywając 2 pociągi pancerne, 7 lokomotyw, 130 wagonów, 7 dział i 20 karabinów maszynowych i wielkie zapasy amunicji. Liczba wziętych jeńców wynosi około 40 oficerów i 900 żołnierzy.

Narzeszcie frontu bez zmian.

Front Wołyński: Oprócz akcji wywiadowniczej żadnej działalności bojowej nie było.

Front Galicyjski: Spokój.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Kompetencje komisji międzysojuszniczej.

yon, 23 sierpnia, (PAT). (Radjoteł. st. warsz.). — Komisja międzysojusznicza, która wyjechała z Berlina na Śląsk składa się z generała Dupont (Francia), gen. Malcolm (Wielka Brytania), gen. Bencivegna (Włochy), pułk. Goodeyar (Stany Zjednoczone) ma pełnomocnictwa daleko idące. Przeprowadzi nietylko śledztwo w celu ustalenia pochodzenia i przyczyn ruchów, ale będzie także czuwała nad podjęciem pracy w kopalniach i przygotowaniem zarządzeń plebiscytowych. Rozpatrzy ona wreszcie, czy nie byłoby wskazanem w interesie ogólnej pokoju przyspieszenie, niezależnie od terminu przewidzianego przez traktat pokojowy, w porozumieniu z władzami niemieckimi, terminu okupacji tymczasowej Górnego Ślązka przez wojska aljantów.

Oświadczenie przedstawiciela Francji w sprawie Ślązka.

Warszawa, 24 sierpnia. (PAT). — Przedstawiciel francuski w Warszawie przesłał do Ministerstwa Spraw Zagranicznych następującą oficjalną wiadomość: Rada Najwyższa, z największą rozwagą bacznością zasłała na Ślązku wypadki, postanowiła wysłać tam niezwłocznie komisję międzysojuszniczą, złożoną z generała francuskiego Duponta, generała angielskiego Malcolm, generała wojskowego Bencivegna i pułkownika amerykańskiego Goodeyara. Komisja ta otrzymała zlecenie starania się o osiągnięcie dwóch następujących celów: 1) przywrócenie porządku, 2) wznowienie prawidłowej eksploatacji węgla.

Mocarstwa sprzymierzone postanowiły pozatem, aby druga komisja międzysojusznicza o charakterze technicznym, mająca badać sprawę węglową w okęgach sąsiadujących ze Śląskiem, Polską i Czechami udala się natychmiast do tych miejscowości. Polska, Niemcy i Czechy będą w niej miały po jednym przedstawicielu.

Dowiadujemy się pozatem, że pierwsza z wymienionych komisji przybyła już na Śląsk i porozumiewa się z polskimi i niemieckimi władzami wojskowymi.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

- Teatr Rozmaitości. Dziś „Warszawianka” i „Sędziowie”, jutro „Szpieg”.
- Teatr Leśni. Dziś i jutro „Żołnierz królowej Madagaskaru”.
- Teatr Nowości. Dziś „Targ na dziewczęta”, jutro „Hrabia Luxemburg”.
- Teatr Polski. Dziś „Miss Hobbs”, jutro „Wicek i Wacek”.
- Teatr Praski. Dziś i jutro „Biedna dziewczyna”.
- Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Emigracja chłopka”.

OBWIESZCZENIE.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza w myśl § 82 ustawy niniejszem zawiadamia, że niżej wymienione nieruchomości w Kaliszu i Zduńskiej Woli, obciążone pożyczkami Towarzystwa, za zaległe raty będą sprzedane przez publiczną licytację przed niezgodnym wyznaczeniem i renjentami w Kaliszu i Zduńskiej Woli.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych dołączony został do odpowiednich Ksiąg Hipotecznych i mogą być przejrzone w Kancelarii hipotecznej przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu i Kancelarii hipotecznej m. Zduńskiej Woli.

Wadium licytacyjne winno być złożone w gotówzinie lub w listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza według nominalnej wartości.

№ hipoteczny	Nazwa ulicy	Nieruchomości obciążone pożyczkami Towarzystwa z której części nieruchomości w terminie licytacji wyznaczone będzie				Zaległość oprócz % i kosztów wynosić będzie w terminie licytacji		Wadium (kaucja)		Licytacja rozpocznie się od sumy	W kancelarii reagenta	O godzinie 11-ej przed południem
		Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Marek				
W Kaliszu												
680	Podgórze	13987	77	3810	22	4374	00	24300		F. Bruśnickiego	19 Listopada 1919 r.	
609A	Nowa	15887	86	6561	87	7810	56	56612		J. Wyganowskiego	17 Listopada "	
609G	Nowa	12431	21	4064	25	4838	40	25920		St. Bzowskiego	18 Listopada "	
180	Wrocławska	12356	52	7185	04	8748	00	29160		J. Dzierżbickiego	20 Listopada "	
W Zduńskiej Woli												
803	Sieradzka	29534	12	7481	12	8804	16	47628		W kancelarii hipotecznej m. Zduńskiej Woli przed rejentem K. Rokossovskim	26 Listopada 1919 r.	

Zarząd Tow. Akc. Cukrowni i Rafinerji

„BOROWICZKI“

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonariuszów, że w dniu 27 Września r. b. o godzinie 4-tej po południu w lokalu Banku Przemysłowego, Warszawa, Wierzbowa 11, odbędzie się zwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszów.

Porządek dzienny obejmuje:

- 1) wybór przewodniczącego zebrania,
 - 2) sprawozdanie Zarządu za rok operacyjny 1918/1919,
 - 3) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej,
 - 4) zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i bilansu za wymieniony rok rachunkowy oraz pokwitowanie Zarządu,
 - 5) zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1919/1920 r.,
 - 6) upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu,
 - 7) wybór członka Zarządu i zastępcy oraz 5 członków Komisji Rewizyjnej,
 - 8) wnioski akcjonariuszów i Zarządu.
- W razie niedościa do skutku zebrania, naznacza się takowe w drugim terminie na dzień 11 Października r. b. 8808

OGŁOSZENIE.

Urząd gminy Dębinki, pow. Łaskiego, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20 września r. b., o godzinie 12 w południe, we wsi Dubie odbędzie sprzedaż ruchomego majątku, pozostałego po śmierci Błażeja Wisniewskiego, od sumy 400-rb. (in plus).

Szczerców, 12 sierpnia 1919 r.

Zagubili paszporty:

Tajtblum Mosiek, Nowolipie 12.	8765
Siedlecki Wojciech, Wolska 131.	8766
Bagnowski Szlama, Żelazna 34.	8767
Siłkowska Agnieszka, Żytina 16.	8768
Wiercińska Feliksa, Boleśc 5.	8769
Goldberg Sura, Pawia 29.	8770
Szerszeń Icek Majer, Mokotów Pulawska 56.	8771
Kudelski Jankiel, Pawia 24.	8772
Mużliń Icko, Plac Grzybowski 7.	8773
Zoherman Hena, Pawia 92.	8774
Dębski Stanisław, Pawia 100.	8775
Kielczkowska Józefa, Budy, Sejmowa 4345.	8776
Kajtł Szyja, Miła 15.	8777
Rosenberg Szymon, Rymarska 6.	8778
Engliszer Hirs; Żelazna Brana 3.	8779
Cichowicz Kazimiera, Ogrodowa 62.	8780
Bielak Józefa, Krochmalna 57.	8781
Ziemak Antonina, Krochmalna 73.	8782

- Alterlej Nusyn, Towarowa 27. 8784
- Gutenberg Izrael, Dzielnia 65. 8785
- Ostrowski Wacław, Praga Grodzieńska 31. 8786
- Szpecht Jakób Wolf, Muranowska 42. 8787
- Frisman Ruchla Laja, Stawki 10. 8788
- Kupierberg Szewja, Dzielnia 27. 8789
- Weglarski Izaak, Grójcka 41. 8790
- Weglarski Eljasz, Grójcka 41. 8791
- Osołiński Wiktor, Piwna 39. 8792
- Bursztyn Lejb, Główno p. Brzeziński. 8793
- Bergson Fajwel, Łucka 9. 8795
- Bursztyn Bojla, Dzielnia 9. 8796
- Szajuberg Haja Szeza, Nowolipie 21. 8797
- Markusfeld Fajga, Miedziana 6. 8799
- Merzcwski Wincenty, Podwale 6. 8800
- Zajczyk Adajn, Chłodna 6. 8801
- Chruszczi Wiktorja, Karolkowa 60. 8802
- Zięńczyna Tomasz, Grzybowska 23. 8803
- Unger Nachman, Graniczna 15. 8804
- Grakiewicz Helena, Leszno 6. 8805
- Rostkowski Marjan, Ujazdowskie 23. 8806
- Helman Stanisław, Wilcza 53. 8807
- Cześnia Szymon, Bugaj 15. 8809
- Lewanda Jankiel, Graniczna 7. 8811
- Bryckiński Józef, Mokotów Sandonierska 2. 8813
- Rosenblum Icek, Ogrodowa 28. 8814
- Antczak Antoni, Śto Jańska 79. 8815
- Gajca Józefa, Ogrodowa 16. 8816
- Schon Hersz, Stalowa 13. 8817
- Rosper Grzegorz, Grzybowska 76. 8818
- Krakowska Stanisława, Burakowska 4 8819
- Zmorczyński Jan, Solec 53. 8820
- Piecyk Józefa, Praga, Targówek, Piotra-Skargi 77. 8822
- Kasprzyk Antonina, Śto Jerska 14 8824
- Ściąg Babina, Nowogrodzka 12. 8826
- Krzysztozek Antonina, Czerniaków, Polwark. 8827
- Sof Albina Anna, Długa 30. 8828
- Zabiński Walenty, Cecylja i Leokadja, Rakowiecka 27. 8829
- Grinzspan Janas-Dawid, Franciszkańska 22. 8830
- Karnańska Anna, Radzymińska 8. 8831
- Romanowska Marianna, Elektoralna 41 8832
- Swierlikowski Piotr, Krochmalna 73. 8833
- Batłaj Mordechel, Nalewki 13. 8834
- Szyle Jan, Ogrodowa 46. 8835
- Lichoński Franciszek, Góra Kalwaria. 8836
- Bort vel Bortman Szaja, Pawia 9. 8837
- Rosen Jozek, Miła 48. 8838
- Bajbuza Marja, Pulawska 33. 8839
- Frydman Mendel, Dzielnia 38. 8840
- Flinker Aron-Ber, Śliska 33a. 8841
- Zabojklicka Stefania, Kolejowa 56a. 8842
- Burcicka Apolonia, Żytina 51. 8843
- Krasowski Bronisław, Pawia 100. 8844
- Krasucki Szmul, Nalewki 35. 8845
- Eijlich Chaim-Daniel, Grzybowska 59. 8846

- Lipszyc Wolf-Ber, Żelazna 44. 8736
- Gurfinkel Icek-Dawid, Nowogrodzka 27. 8737
- Wajngrod Srul, Twarda 36 8738
- Perec Nuszym, Dzielnia 8. 8739
- Grosman Laja, Dzielnia 10. 8740
- Bziuk Stanisława, Leszczyńska 5. 8741
- Krzyżanowska Marja, Nowolipie 11/13. 8742
- Niemczykowski Stanisław, Zabkowska 15. 8743
- Pill Henryk, Żytina 45. 8744
- Wajsbaum Anna, Krochmalna 57. 8745
- Buksztel Wigdor, Prosta 8. 8746
- Jungman Hersz, Błńska 9. 8747
- Papaj Józef, st. Kleszczele, z. Grodzieńska. 8748
- Kutryś Rozalia, Mieczysław i Antonina, Praga, Siedlecka 2. 8749
- Feilchenfeld Marja, Zielnia 11. 8750
- Garasiński Jerzy, Brzeska 17. 8751
- Grabowska Paulina, Marymont, Ruda, Górna 48. 8752
- Fuks Chuna, Pawia 41. 8753
- Press Jadwiga, Łucka 34. 8754
- Finoket Marja, Praga, Grodzieńska 18. 8755
- Louduer Bejriz, Dzielnia 31. 8756
- Troksbatriger Abram, Wolska 97. 8757
- Wątrobiński Józef-Antoni, Długa 46. 8758
- Mühlstein Fajga, Miła 29. 8759
- Wajnbaum Usser, Krochmalna 15. 8760
- Nadelzaf Sura-Ryfka, Krochmalna 5. 8761
- Orzyńska Antonina, Dzielnia 81. 8762
- Zajman Mejlech, Franciszkańska 21. 8763
- Szmukler Froim z Grója. 8764
- Szyszkiewicz Wiktorja, Marymont, Ruda-Górna 47. 8765
- Kowska Antonina, Targówek, Piotra Skargi 21. 8766
- Wajngrod Tobasz, Smocza 9. 8767
- Szwabberg Jozek, Prosta 10. 8768
- Dąbrowska Antonina, Mokołowska 11. 8769
- Niewiadomska Jadwiga, Smocza 17. 8770
- Głowacka Aleksandra, Grzybowska 57. 8771
- Rychłowska Władysława, Sיעle, Czerniakowska 92, 8772
- Rotkopf Jankiel, Bagno 1. 8773
- Jadzińska Kazimiera, Bugaj 3. 8774
- Barczak Marianna, Mokotów, Grodzka 18, 8775
- Janiak Bronisława, Pryzrynek 10. 8776
- Abzac Moszek-Aron, Nowolipie 4. 8777
- Salach Czesław, Szmulowizna, Białostocka 25. 8778
- Bednarkiewicz Ema, Łazienkowska 22. 8779
- Sztejn David-Izrael, Praga, Targowa 14. 8780
- Niwńska Walerja, Długa 51. 8781
- Łafatyńska Marja, Leszno 36. 8782
- Rotsztein Jozek, Prosta 8. 8783
- Wojciechowska Marianna, Ogrodowa 5. 8784
- Zmijewski Włodzimierz, Sיעle, Nowosielska 13. 8785
- Miara Lezer zgubił patent handlowy Nr. 1583, koncesję na handel papierosami Nr. monopol. 48. Żelazna 40. 8786
- Ajdelson Szymon, Bonifaterka 7. 8787
- Bergman Ryfka, Stawki 8. 8788
- Dąbrowski Wacław, Radzymińska 19. 8789
- Chalińska Fajga, Czerniakowska 74. 8790
- Papliński Szczepan, Targowa 32. 8791
- Grynbaum Dawid, Gęsia 27. 8792
- Goigier Zofia, Ochota, Królewska droga 64. 8793
- Sadecki Piotr, Wolska 97. 8794
- Sosnowska Ewa, Szczygła 7. 8795
- Ciezar Mojsze, Sierakowska 6. 8796
- Pytak Henryk, Włodzimierska 10. 8797
- Szkiela Marja, Żorawia 29. 8798
- Głowiczowicz Kopel, Chłodna 39. 8799
- Droncz Majer, Miła 35. 8800
- Rotapel Izrael-Jozek, Stawki 8. 8801
- Malinowski Władysław, Szmulowizna, Wiosenna 1-a. 8802
- Jackowska Stefania, Żytina 30. 8803
- Zęgliński Adajn, Augustowska 5. 8804
- Juczyńska Stanisława, Stawki 53. 8805
- Golaszewski Jan, Nowy-Swiat 67. 8806
- Mokotów Dora, Żelazna 66. 8807
- Ziemajjys Pawel, Strzelecka 26. 8808
- Unhand Abram, Marijańska 3. 8809
- Śliwińska Paulina, Al. Jerozolimskie 74. 8810
- Spalińska Leokadja, Koszykowa 71. 8811
- Zaleska Leokadja, Wspólna 20. 8812
- Wysocki Wacław, Szmulowizna, Objazdowa 2. 8813
- Bużnicka Gitla, Pelcowizna, Szosa Petersburska 27 8814
- Orbanuch Edward, Pańska 4. 8815
- Kubaszewicz Józef, Leszno 94. 8816
- Stokłisz Szlama, Sprzeczna 12. 8817
- Menkus Aron, Targowa 4-a. 8818
- Szczygalska Michalina, Czerniakowska 142. 8819
- Bojnart Chana, Miła 24. 8820
- Altman Ichoch, Nowolipie 9. 8821
- Seroka Marianna, Czyste, Nowo-Dworska 21. 8822
- Brenke Edward, Zyrardów. 8823
- Mazenieta Nahała, Dzielnia 8. 8824
- Stępeński Nahała, Dzielnia 8. 8825
- Rzyko Jan, Pelcowizna, Jasna 25. 8826
- Wagner Marja, Nowo-Powązkowska 20. 8827
- Gasiewicz Wanda, Marszałkowska 91. 8828
- Nadolska Anna, Sיעle, Czerniakowska 77. 8829
- Olszewska Stefania, Koszykowa 52. 8830
- Grynband Chaim-Hersz, Nowolipie 63. 8831
- Zarski Jakob-Leib, Karmielicka 14. 8832
- Fenigson Hudes, Ceglana 19. 8833
- Michałowski Aleksander, Praga, Brudnowska 9. 8834
- Rozensal Wolf, Białewki 9. 8835

- OSOBSZENIE.**
Osoba, która nabyła w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej asygnat Polskiej Pożyczki Państwowej na Rb. 1600.— dnia 18 b. m., proszę— nie jest o kaszawe zwrócić jednej asygnaty na Rb. 1000.— z. 130873, która została mylnie wydana, w przeciwnym razie suma Rb. 1000.— zatrzymana będzie przy wypłacie. 8810
- Zginęła przepustka nocna na imię Stanisława Kona, Or. Ja 15. 8792
- Skradziono paszport i bilet kolejowy Michała Rojka z Góry Kalwarii. 8785
- Zgubiono koncesję kooperatywy ze Strugi g. Brudno Karola Kwiatkowskiego. 8725
- Mk. 50 nagrody**
Zgubiono pugilares skórzany z paszportem, oraz 2 losy I-ej klasy № 8209 i 8210, Izaak Hufniagel Ś-to Jerska Nr. 32. 8755
- Zgubiono paszport wydany przez Minist. Kresów za № 5494, na imię Fiszla Karnowskiego. 8693
- Skradziono pozwolenie na rewolver za Nr. 585.P. w Warszawie Emila Kronenberga. 8748
- Zgubill paszporty Filip Gerszenker i Huna Wolek Rusak, mieszkańcy m. Gębina. 8711

- Zgubiono patent na handel piwa i wina Abrama Jerko Czarnie, ze wsi Kobeln-Borzyny, gm. Pineraty, pow. Wysz. Mazowiecki. 8687
- Skradziono paszport, dyplom inżyniera z Tuluz i świadectwo Minist. Robót Publicznych na imię Aleksandra Zielińskiego, Śntadeczek 15. 8724
- Zgubiono paszport i kartę odroczenia wojskowego Izaaka Brzytwy, Brzeska 20. 8719
- Zgubiono książkę legitymacyjną Mieczysława Teodorowskiego, Leszno 104. 8712
- Zgubiono koncesję niemiecką na papierosy na imię Icka Lewina, Łomianka, gm. Miociny. 8716
- Skradziono paszport i świadectwo ślusarskie na imię Fryderyka Lange, Karolkowa 56. 8723
- Zgubiono paszport i legitymację inwalidów Ludwika Kościolka, Stalowa 24. 8705
- Zgubiono paszport i kartę zapomogową Majera Auswaks, Gęsia 57. 8709
- Zgubiono paszport na imię Marji Klajnberg, Grochowska 76. 8695
- Zgubiono paszporty Chaima-Berun i Jakuba-Ber Korona, Franciszkańska 22. 8595
- Zgubiono paszport i sanitarne świadectwo wydane przez Komisariat 7 okręgu na imię Cidala Franstetera, Rynekowa 7. 8660

- Zgubiono kartę odroczenia wojskowego Stefana Świątobrowskiego, Czyste, Dwarska 5. 8632
- Zgubiono paszporty Lejzora i żony Sury Szajdl Rutman, Pawia 64. 8640
- Zginęł paszport i książka rowerowa Nr. 1531 Michał Nizio, Koszykowa 51. 8650
- Zgubiono paszport i przepustkę z Włodawy i z powrotem z Ejd. Waksman i patent na sklep galanterijny J. M. Waksmana z Włodawy. 8657
- Zgubiono paszport na imię inżyniera Zygmunta Władzimirza. Pobóg, Stanisławskie-giera. 8659
- Zgubiono paszporty na imię Jochwet i Ichoch vel Izaak Szojka, Bonifaterka 7. 8661
- Zgubiono przepustkę do Lidy i z powrotem Józefa Mazan, Kawenczyńska 8. 8665
- Zgubiono paszport i bilet kolejki miesięczny do Anina, bilet R. G. O. ¼ Nr. 49112. Herszka Ciechanowskiego, Anin, gm. Wawer. 8678
- Zgubiono paszport i kartę odroczenia Nr. 195—1627, Janika Nowaka, wydana przez Komisję Przegladowa Nr. 1 w dniu 20 maja; karta za zostaje unieważniona. Odnieść należy na Muranowska Nr. 5 lub do oficera Ewidencyjnego, Miodowa 4. 8682